

מאימתי

[illegible]

הוא מנציח של שנה בערב שנה ומסתמא גם היה קורא קריאת שמע. מכל אותן הראיות משמע דקריאת שמע של בית הכנסת היא עיקר.
הוא דקאמר בירושלמי למה היו קורין בצה"כ וכו' אומר ר"ת שהיו רגילין לקרות ק"ש קודם תפלתם כמו שאנו רגילין לומר לפני תהלה
ואיחואה ק"ש אינה אלא לעמוד בתפלה מתוך דברי תורה. ומכאן נראה מי שקורא ק"ש על מטונו שאין לבדוק וגם אינו צריך לקרות אלא
ל"ריתנו" דשחרית ברישא. כדאשכחן תמיד דלמיני של צדק תהלה: **א' ה"ב** סיפא דקתני שחרית ברישא. ואי אחרת
בשלתא דסמיך אקרא דשכחן אי"כ א"כ מקפיד קרא אלא אק"ש. אלא אי"כ דסמיך אקרא דביתנו? עלום אי"כ קפיד חלל מילי אי"כ סיפא
דקתני וכו'. **א' ה"ב** שיהי' א"כ (ירושלמי) ושבע ברכות הו' כנגד שבע ציוד הללמין (משלס קיט) ולא א"כ חסדי יראו עינינו
דהיהו' צרכה תקנו רבנן * כדי להמתין לחבריהם ציית הכנסת. ודוקא ציית הכנסת שלהם שהיו עומדים צדה והם מסובכים מן המזיקים
אבל ציית כנסיות שלנו אין צריכין להמתין לחבריהם אלא צייל: **וה"ה** קמ"ג דבפירא **א** מעבבא. וכו' ה' חמינא חדא וימנא תנא' נגעים
(פ"ד) ומייתי לה בהערל (דף עד:) העריב שמשו אוכל בתרומה וי"ל דרגילות של משניות לאשמועינן בוקור אף למה שמפורש כדכיל:
דילול

[illegible]

א א מ״ פ״א מהלכות ק״ש
הלכה ט׳ סמ״ג עשׁן י״ח
טור ושע״ אר״ח סימן דל״ה
ספ״ק א״ל
ב ב ג מ״ וסמ״ג שס טוש״ע
שס ספ״ק ג׳
ג ד מ״ פ״ד מהל׳ מנשה
קצנוות הלכה ב׳ מ״מ״ג עשׁן
(קכ״ג) (קפ״ג)
ד ה מ״ פ״ה ש״ס הלכה ח׳
(סמ״ג שס)
ה ו מ״ פ״א מהל׳ ק״ש הלכה
ח׳ סמ״ג עשׁן י״ט טור
אר״ח סי׳ ג״ח וטוש״ע סי׳ דל״ו
ספ״ק א״ל

תורה אור השלם

1. וְשִׁנַּנְתָּם לִבְנֵי וּדְבָרֶתָם
בְּשִׁבְתָּם בְּבִיתְךָ וּבְלִבְּךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶכֶךָ וּבְקוֹמֶךָ:
דברים ו 1 ו 2
2. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם
וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
בראשית א 5
3. וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
וַיֹּאמֶר מִן הַקְּדָשִׁים יִבָּרַךְ לְחֹמֶר
הַזֶּה:
ויקרא כב 1

רבינו חננאל

פסוק: מימנו קרין את שמעך
במקרב מלכא שההנהיג
ונכנסו לשלח בהרבותיהם.
קרינתא על קריאתא שמע
הקדוש צליל חזק.
והיכורשלי תחלתא מכתבא, חזק
קרין קודם לכן את צדי
בבית, איך למה קרין אותה
בבית הכנסת, אמר ר' יוסי א
היה אביהם רבין ור' יוחנן ור' חייא
וחבבא ור' לוי עומדא חזקא
קודם דברי הורה. לרבי
יושעמי מתיחין דברכות
הקריאתא שמע על מטה,
שוקדא אמרי הכנסתא וכו'.
נזכר על מטהו פסוק ויהי
אמנו שמעו ויהי אמנו
שמעו חצית שמעו וכו' וצית
לביה. ושלל אותה קרינתא
אמר שאם אנו כנסו שיעתא א
נזכר אנו כנסו שיעתא א
רשאו דבר קרית קרינתא שמע
מכאן וכו' רבי חייא
במטה וכו' רבי חייא בכותל
אפי' מביטין רצו פסוק שחבאר
הפסוק חצית השמיעה. וכו' את
המטה וכו' רבי חייא
אמר אביא את שמעו מימין
קרין את שמעו. וכו' חייא
אחרת אמר החתול לארצי
הקרינתא שמע על ערביה וכו'
פסוקי חרשיה. ופסוקי
לחוריה אתה אתה קרינתא
הקדוש הברכה כן פסוק חשיב
אמר דלקא שמעו קדוש ופסוק
בדא קרינתא שמעו. וכו' חייא
ערביה כשבכך (של) [ואחר]
אפי' שחיתא חרשיה וכו' וכו'
ופסוקי חרשיה. אי ביה
דקרינתא וכו'. (ואתא)
[ואחר] אתה וכו' חייא
בשחיתא חרשיה על ערביה
כרישא.

רַב נִיסִים גֵּאוֹן (המשך)

[illegible]